

ninger desangående fra regeringerne, men den endelige afgørelse tilkommer ham.

Efter generalsekretærens forelæggelses-tale drøftede plenarforsamlingen rapporten. Frankrig, Storbritannien og De Forenede Stater foreslog en resolution, der — idet den erindrede om FN-pagtens artikler 100 og 101 — tager rapporten til efterretning, udtaler tillid til, at generalsekretæren vil føre personalepolitikken med disse overvejelser for øje og opfordrer alle medlemsstater til at bistå ham i udførelsen af hans hverv.

Med en af de skandinaviske lande og Benelux foreslået tilføjelse, der anmoder generalsekretæren om at aflægge beretning til 8. plenarforsamling om fremskridt i personalepolitikken og fremsætte forslag til eventuelle yderligere skridt, vedtoges resolutionen den 1. april med 41 stemmer mod 13, medens een afholdt sig fra at stemme.

Et af Indien, Indonesien og en række arabiske stater fremsat forslag om nedsættelse af et 15-mandsudvalg til at overveje generalsekretærens rapport og aflægge beretning til 8. plenarforsamling forkastedes.

2. Valg af generalsekretær.

(Dagsordenens punkt 74).

Den 10. november meddelte generalsekretær Trygve Lie plenarforsamlingen, at han havde besluttet at søge sin afsked. I en tale, der vakte den største opsigt, erindrede Trygve Lie om, at han havde ønsket at trække sig tilbage allerede i 1950 og kun havde samtykket i at fortsætte på grund af aggressionen i Korea. Aggressionen var

nu slået tilbage, og en ny generalsekretær, valgt i enighed af de 5 stormagter, sikkerhedsrådet og plenarforsamlingen, ville, udtalte Lie, kunne være til større hjælp end han ved tilvejebringelse af en våbenstilstand i Korea.

Drøftelserne i sikkerhedsrådet om udpegelsen af en efterfølger for Trygve Lie fandt sted på en række lukkede møder i marts måned med hemmelig afstemning om de foreslåede kandidater. Hverken den philippinske delegerede, general Romulo (foreslået af USA), den polske udenrigsminister (foreslået af Sovjetunionen) eller Canadas udenrigsminister, Lester B. Pearson (foreslået af Danmark med støtte af Storbritannien og Frankrig), opnåede ved afstemningen den 13. marts fornøden tilslutning. Samme skæbne led den indiske delegerede, fru Pandit, som den 19. marts bragtes i forslag af Sovjetunionen.

I sikkerhedsrådets møde den 31. marts bragtes Sveriges mangeårige FN-delegerede, minister Dag Hammarskjölds navn frem af Frankrig.

Med 10 stemmer for, ingen imod, medens eet medlem afholdt sig fra at stemme, besluttede rådte at indstille Dag Hammarskjöld til posten.

Plenarforsamlingen fulgte denne indstilling på et møde den 7. april; der blev afgivet 57 stemmer for minister Hammarskjöld, 1 imod, medens 1 afholdt sig fra at stemme.

Ved en højtidelighed i plenarforsamlingen den 10. april blev Dag Hammarskjöld indsat i sit embede samtidig med, at Trygve Lie tog afsked med forsamlingen.

Udenrigsministeriet i maj 1953.